

CONVENȚIA ASUPRA IMPRESCRIPTIBILITĂȚII CRIMELOR DE RĂZBOI ȘI A CRIMELOR CONTRA UMANITĂȚII*

Statele părți la prezenta Convenție,

Reamintind rezoluțiile Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite 3 (I) și 170 (II) din 13 februarie 1946 și 31 octombrie 1947 privind extrădarea și pedepsirea criminalilor de război și 95 (I) din 11 decembrie 1946 care confirmă principiile de drept internațional recunoscute prin Statutul Tribunalului Militar Internațional de la Nürnberg și prin sentința acestui tribunal, precum și rezoluțiile 2184 (XXI) din 12 decembrie 1966 și 2202 (XXI) din 16 decembrie 1966, prin care Adunarea generală a condamnat în mod expres drept crime contra umanității, pe de o parte, violarea drepturilor economice și politice ale populațiilor indigene și, pe de altă parte, politica de apartheid,

Reamintind rezoluțiile Consiliului Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite 1074 D (XXXIX) și 1158 (XLI) din 28 iulie 1965 și 5 august 1966 privind pedepsirea criminalilor de război și a persoanelor vinovate de crime contra umanității,

Constatând că în nici una din declarațiile solemne, actele sau convențiile privind urmărirea și pedepsirea crimelor de război și a crimelor contra umanității nu au fost prevăzute limite de timp,

Considerând că crimele de război și crimele contra umanității sunt printre cele mai grave crime de drept internațional,

Convinse că pedepsirea efectivă a crimelor de război și a crimelor contra umanității este un element important în prevenirea unor astfel de crime, în protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de natură să încurajeze încrederea, să stimuleze cooperarea între popoare și să favorizeze pacea și securitatea internațională,

Constatând că aplicarea, în ceea ce privește crimele de război contra umanității, a regulilor dreptului intern referitoare la prescripția pentru crime de drept comun, îngrijorează profund opinia publică mondială, întrucât împiedică urmărirea și pedepsirea persoanelor responsabile de aceste crime, recunoscând că este necesar și oportun să se afirme în dreptul internațional, prin această convenție, principiul imprescriptibilității crimelor de război și a crimelor contra umanității și să se asigure aplicarea lui universală,

Au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL I

Oricare ar fi data la care au fost comise, crimele următoare sunt imprescriptibile:

a) crimele de război, așa cum sunt definite în Statutul Tribunalului Militar Internațional de la Nürnberg din 8 august 1945 și confirmate prin rezoluțiile Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite 3 (I) și 95 (I) din 13 februarie 1946 și 11 decembrie 1946 și, în special, „infracțiunile grave“ enumerate în convențiile de la Geneva din 12 august 1949 pentru protecția victimelor de război;

---

* *Adoptată și deschisă spre semnare de Adunarea generală a Națiunilor Unite prin Rezoluția 2391 (XXIII) din 26 noiembrie 1968. Intrată în vigoare la 11 noiembrie 1970 conform dispozițiilor art. VIII.*

România ratificat Convenția prin Decretul nr. 547, publicat în „Buletinul Oficial al României“, partea I, nr. 83 din 30 iulie 1969.

b) crimele contra umanității, indiferent dacă sunt comise în timp de război sau în timp de pace, așa cum sunt definite în Statutul Tribunalului Militar Internațional de la Nürnberg din 8 august 1945 și confirmate prin rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite 3 (I) și 95 (I) din 13 februarie 1946 și 11 decembrie 1946, evicțiunea prin atac armat sau ocupație și acte inumane care decurg din politica de apartheid, precum și crima de genocid, așa cum este definită în Convenția din 1948 pentru prevenirea și pedepsirea crimei de genocid, chiar dacă aceste acte nu constituie o violare a dreptului intern al țării în care au fost comise.

ARTICOLUL II

Dacă va fi comisă oricare dintre crimele menționate în articolul I, prevederile acestei Convenții vor fi aplicare reprezentanților autorității de stat și persoanelor particulare care participă la comiterea ei ca autori sau complici, care se fac vinovați de incitare directă la comiterea oricăreia dintre aceste crime, sau care participă la o înțelegere în vederea comiterii ei, indiferent de gradul de execuție în care s-ar afla, precum și reprezentanților autorității de stat care tolerează comiterea acestei crime.

ARTICOLUL III

Statele părți la prezenta Convenție se angajează să adopte toate măsurile interne, legislative sau de alt ordin, care ar fi necesare pentru a permite extrădarea, în conformitate cu dreptul internațional, a persoanelor vizate în articolul II al prezentei Convenții.

ARTICOLUL IV

Statele părți la prezenta Convenție se angajează să adopte, în conformitate cu procedurile lor constituționale, orice măsuri legislative sau de alt ordin care ar fi necesare pentru a asigura imprescriptibilitatea crimelor menționate în articolele I și II ale prezentei Convenții, atât în ceea ce privește urmărirea, cât și în ceea ce privește pedeapsa; acolo unde în acest domeniu ar exista o prescripție, în virtutea legii sau altfel, ea va fi abolită.

ARTICOLUL V

Prezenta Convenție va fi deschisă spre semnare până la 31 decembrie 1969 oricărui stat membru al Organizației Națiunilor Unite sau membru al oricăreia dintre instituțiile sale specializate sau al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, oricărui stat parte la Statutul Curții Internaționale de Justiție, precum și oricărui alt stat invitat de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite să devină parte la prezenta Convenție.

ARTICOLUL VI

Prezenta Convenție este supusă ratificării, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL VII

Prezenta Convenție este deschisă spre aderare oricărui stat vizat în articolul V. Instrumentele de aderare vor fi depuse la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL VIII

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare în cea de-a nouăzecea zi de la depunerea la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a celui de-al zecelea instrument de ratificare sau de aderare.

2. Pentru fiecare dintre statele care vor ratifica această Convenție sau vor adera la ea după depunerea celui de-al zecelea instrument de ratificare sau de aderare, convenția va intra în vigoare în cea de-a nouăzecea zi de la depunerea de către statul respectiv a instrumentului său de ratificare sau de aderare.

ARTICOLUL IX

1. După expirarea unei perioade de 10 ani de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții, oricare parte contractantă, poate formula oricând o cerere de revizuire a convenției, pe calea unei notificări scrise adresate Secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

2. Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite va decide asupra măsurilor ce ar urma să fie luate, după caz, în legătură cu această cerere.

ARTICOLUL X

1. Prezenta Convenție va fi depusă la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

2. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va transmite copii certificate ale prezentei Convenții tuturor statelor. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va informa toate statele vizate în articolul V despre:

a) semnăturile prezentei Convenții și instrumentele de ratificare și de aderare depuse conform articolelor V, VI și VII;

b) data la care prezenta Convenție va intra în vigoare în conformitate cu articolul VIII;

c) comunicările primite conform articolului IX.

ARTICOLUL XI

Prezenta Convenție, ale cărei texte în limbile chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă au aceeași valabilitate, va purta data de 26 noiembrie 1968. Drept pentru care subscrișii, autorizați în modul cuvenit în acest scop, au semnat prezenta Convenție.